Caragiale - REPORTAJ PARLAMENTAR

Ieri s-a făcut în Cameră a doua citire a declaraţiei pentru modificarea art. 7 din Constituţie. În urma îndelungatelor desbateri ce au avut loc cu ocazia întâiei citiri şi în urma votului dat după închiderea acelor desbateri, toată lumea se aşteaptă, cu drept cuvânt, că minoritatea are să crează, că e de demnitatea ei să nu mai ia cuvântul pentru o cauză odată pierdută, nefiind mai ales nici o probabilitate că dispoziţiile majorităţii s-ar fi fost schimbat întru ceva. Desbaterile, ce au avut loc la prima citire, sunt încă vii în memoria tutulor; materia discuţiunii a fost, precum ştim, sleită de oratorii cari au luat cuvântul şi pentru şi contra opiniei majorităţii, aşa că orice s-ar fi zis la a doua citire, n-ar fi fost decât numai repeţirea ziselor dela cea d-întâi, desbaterile de acum nu ar fi fost decât un fel de a doua ediţie, revăzută numai în privinţa stilului poate, a desbaterilor trecute, fiind rezultatul votării asigurat fireşte pentru opinia majorităţii.

Cu toate acestea, minoritatea din Cameră a stăruit a se deschide din nou desbaterea asupra declaraţiei constituţionale de revizuire. Erau înscrişi pentru a lua cuvântul mai mulţi dd. deputaţi, în număr cam de peste douăzeci, prin urmare desbaterea d-a capul asupra declaraţiei promitea a fi, deşi absolut lipsită de interes, însă foarte curioasă, mai cu seamă că lista oratorilor înscrişi era în cea mai mare parte acoperită de numele onorabililor dd. Furculescu, Misail, Cernătescu, Isvoranu, Burileanu, Mărgăritescu e tutti quanti. Cel d-întâi care a luat cuvântul a fost d. Misail. D-sa avea intenţia să facă o disertaţie academică în regulă, să dovedească, precum expusese în exordul cuvântării d-sale, că România a fost înainte mergătoarea civilizaţiei omenirii; astfel d-sa a început cu descălicătoarea şi aşezarea românilor în ţările acestea, a vorbit despre românism în veacul al 12, în al 13, în al 14... La fiecare veac sala Camerii golindu-se treptat, d. Misail a intrat în al 14-lea numai cu biuroul Adunării şi cu câţiva motivişti intransigenţi şi cu puţini din majoritate, cari îşi povesteau încet istorii hazlii, îşi împărtăşeau impresiile luate dela Alcazarul-Ionescu, şi alte lucruri foarte străine de plimbarea prin veacuri a oratorului; aşa că şi biuroul şi cei de pe bănci pot să[-şi] aducă aminte a fi străbătut cu d. Misail veacurile ca prin vis. De unde a început oratorul ştiau toţi, unde s-a oprit nimini nu ştie.

În vremea cât a ţinut importanta disertaţie a d-lui Misail, majoritatea, retrasă în bufet şi în salele de fumat, a luat hotărârea ca, îndată după întoarcerea oratorului din preumblarea d-sale ŕ travers les sičcles passés, să ceară închiderea discuţiei. Aşa s-a şi făcut, şi, punându-se la vot această propunere, s-a admis închiderea discuţiei, rezultatul votului fiind aproape acelaşi ca şi la închiderea discuţiei după întâia citire a declaraţiei, deşi Camera rămăsese de astădată sub impresia minunatei disertaţiuni a d-lui Misail.